

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Diana

Diana, Antonino

Coloniae Agrippinae, 1656

[Absolvere] ab Hæresi, &c.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40647

non implet conditionem, etiam absque culpa, secundum Hurtadum de excommunic. disputat. 14. diff. 3. num. 11. reincident, ratione culpa antiqua: quia pro tempore ultra determinatum non absolvitur, nisi sub conditione operis absolutur, quod si non ponitur, absolutio non perseverat, sed redit excommunicatio ex vi prioris sententiae. Sed Avila. de cens. part. 2. cap. 7. disput. 3. dub. 14. & alii dicunt, non reincidente absque nova culpa; nam illa absolutio absolutur sustulit excommunicationem, unde non potest redire, nisi de novo producatur, mod esse non potest, nisi ob novam culpam: quia propter eandem bis puniri nequit, utraque opinio est probabilis, ut ait Praepositus in 3. p. du. 15. numer. 113. p. 5. tr. 9. re. Joh. 15.

Sed secundum alios non ita.

Parti, ad cuius instantiam imposita fuit excommunicatio, nisi infra certum terminum solvat, potest terminum prorogare. Et termino prorogationis elapso debitor excommunicationem incurrit: vel si absolutus fuit sub conditione, in eam reincident.

92. Absolutus ad reincidentiam ad instantiam partis (verbi gratia absolvo te, si intra triduum solvas) si creditor proroget terminum, non reincidente lapso termino iudicis. Nam terminus iudicis datus fuit in favorem partis, quae proinde prorogare illum potest. Elapso autem termino prorogato, si absolutus non solverit, reincident absque novo consensu iudicis, ex vi praecipii à principio facti. Nam iudex non posuit terminum ad finiendum obligationem, & lationem excommunicationis, sed tantum ad finiendam permissionem, aut licentiam differendi solutionem: igitur post terminum prorogatum perseverat praecipium iudicis, & incurritur excommunicatio non quia pars protestative id faciat, sed indirecte, suspendendo scilicet obligationem naturalem in actu secundo. Ita Hurtado de excommunic. disputat. 13. diff. 5. n. 15. & Cornejo in 3. part. disputat. 4. dub. 2. quest. 3. contra Vgolinum de cens. tab. 1. cap. 20. §. 6. num. 5. p. 5. tr. 9. resol. 62. & 65.

A levi percussione, clivici etiam habentes jurisdictionem quasi episcopalem

93. Episcopus, & alii habentes jurisdictionem quasi Episcopalem possunt absolvere ab excommunicatione si quis suadente, dummodo sit levis percussio, & non enormis. p. 9. t. 7. ref. 47. & si percussio

sit regulariter enormis pertinet ad Papam. De Regularibus, vide Praelatus, & Episcopus.

palem p. sunt absol. vere.

94. Absolutio à Censuris potest dari ab habente facultatem absentis, & absque confessione, five absolvens, & absolvendus sint extra diocesim, vel absolvens sit in una & absolvendus in alia. p. 9. tr. 7. ref. 9. nec tenetur per Epistolam petere absolutionem à Pœnitentiaria sacra ibidem §. Nota.

Potest absolvere à censuris utrisque absentibus à diocesi.

95. Moribundus in articulo mortis etiam si non ostendit contritionis non ostendit, absolvendus est ab excommunicatione, vel alia censura propter multa bona eventientia, & non peccat nec venialiter, sed aliter, patiens confessarius peccaret mortaliter, etiam si absolutio fieret à Clerico, vel laico; nec haereticus tenetur adire Papam vel alium superiorem, & potest delinctus in loco sacro sepeliri, & Missas pro eo celebrare facere. p. 9. t. 7. ref. 13. & ref. 20. tr. 6.

In articulo mortis potest absolvi moribundus etiam si non ostendit signum contritionis. Sacerdos hoc non faciens peccat mortaliter.

96. Initiatum tantum prima censura, non esse absolvendum à consensu, quatenus indigeat, & ita practicatur, docet Diana parte 10. tr. 14. resol. 14.

Not. si absolvens.

97. Absolutus ab excommunicatione per inferiorem in articulo mortis, si convalescat, tenetur se praesentare superiori, com. DD. p. 10. tr. 14. resol. 65. §. Et tamen

Tenetur superiori se praesentare.

98. Absolutio data ab excommunicatione non tolerato extra casum necessitatis est nulla. Avila & alii p. 10. tr. 15. ref. 14.

Est nulla absolutio.

Absolvere ab heresi, & aliis criminibus S. Officii.

99. Crimina ad S. Officium pertinentia sunt heresis, & alia primi Canonis, Bullae Coenae, & aliaque nonnulla in suis edictis contenta. Heresis formalis quoad reservationem, & excommunicationem incurrendam multa requirit quae invenies sub v. Heresis. †

Heresi absolvit Pontifex.

100. Igitur, praeter Papam, possunt absolvere ab Heresi DD. Inquisitores, & totae pra-

Et Inquisitores.

praesertim Hispania, & per consequens Sicilia: non solum in foro externo, sed etiam in foro conscientiae. Ita Philippus de la Cruz *tit. 1. § 16. num. 1.* & alii multi contra Castrum *tit. 1. tract. 4. disp. 4. punct. 3. § 3. num. 3. par. 1. tract. 5. resol. 3. & par. 4. tract. 8. re. 35.*

Sic sim:

101. Nota v^o d, hanc facultatem competere cuilibet Inquisitori, & non solum Consistorio. Ita Villalobos *tom. 2. tract. 1. diff. 12. num. 7.* contra Henriquez *apud ipsum.* Unde quilibet Inquisitor potest eandem facultatem cuilibet Confessario subdelegari. Addit Homobonus *tract. 12. cap. 2. quæst. 4.* Inquisitorem hæc posse, etiam si non sit Sacerdos; quia talis facultas non illis conceditur in ord. ad Confessionem Sacramentalem: nec tamquam quid annexum Ordini, sed officio. *par. 1. tit. 5. resol. 3. §. Notandum.*

Et secundum aliquos etiam non Sacerdos.

Olim occultum ac solvitur etiam Episcopus. Modo non ita.

102. Præter Inquisitores, Tridentinum *sess. 24. c. 16.* hanc facultatem concessit Episcopis in foro conscientiae tantum, si hæresis sit occulta: non tamen eius Vicariis ad id specialiter deputato. Sed hæc facultas revocatur quotannis per clausulam Bullæ Cœnæ, ut patet ex disertissimis verbis ipsius Bullæ novissime editæ à Gregorio XV. & aliis declarationibus Pontificum, & Cardinalium. Et ita docent Faber *in 4. diff. 25. q. 1. disput. 3. cap. 4. numer. 126.* Hurtado de excomm. *disput. 15. diff. 3. numer. 11.* & alii *part. 1. tit. 5. resol. 2. in fine. p. 3. tom. 6. ref. 92. initio pag. 4. tr. 4. ref. 239. & pag. 5. tr. 13. resol. 43. in fine.*

Sed multi tenent, posse etiam nunc.

Sed Granado *in 2. 2. contr. 1. tr. 15. diff. 14. sect. 2. numer. 8.* Rodriguez *99. Reg. tom. 1. q. 20. ar. 10.* & alii putant non revocari, nisi quod hæresim publicam (qualis secundum Granadum est, quæ scitur à majori parte communitatis, quæ saltem constet decem personis: secundum Rodriguez, etiam illa, quæ committitur cum complice. *pag. 4. tit. 4. ref. 239. §. 1. in fine.*) Declarationes verò Pontificum, & Cardinalium non esse authenticas. Ratio autem illorum est: quia correctio juris communis, maxime Tridentini, quod sum-

mi Pontifices semper magni fecerunt vitari debet, quoties absque incommodo vitari potest. Et alioqui, cum res sit tant gravis, & scientibus Pontificibus litigetur, si ipsi hanc sententiam non admitterent, deberent speciali decreto id declarare. *par. 1. tit. 5. ref. 2. initio. part. 4. tr. 4. ref. 239. & par. 5. tr. 13. ref. 43. in fine.* In qua sententia, Granado *l. cap. numer. 7.* contra Molinam *de just. tract. 5. disp. 18. numer. 1.* tenet, Episcopum concedere posse hanc facultatem alicui in casu particulari pro illa vice, quia Concilium solum exclusit Vicarium specialiter deputatum ad omnes casus hæresis continentes. *par. 1. tract. 5. ref. 2. §. Notandum est etiam secundum par. 3. tom. 6. ref. 92. & p. tract. 4. ref. 239. §. Nota tertio & par. 6. tit. 2. tr. 13.* Et Joannes Henriquez *comp. cas. mor. cap. 20. numer. 64.* Quod, si quis non potest adire Episcopum pro absolutione hæresis occultæ, possit illum absolvere absentem ab excommunicatione: quia excommunicationis absolutio non est Sacramentalis; sublata autem excommunicatione, hæresim non remanere reservatam, sed à quocunque Confessario absolvi posse. *par. 1. tr. 5. resol. 2. in § ult. & p. 5. tr. 13. resol. 43.*

Et talem facultatem delegare pro una vice.

Et posse absolvere hæreticum subditum extra Diocesim, & extra Confessionem.

Addit etiam Sanchez *tom. 1. lib. 2. c. 11. n. 13. 17.* Episcopum posse suum subditum hæreticum extra diocesim existentem absolvere, sicut etiam si uterque reperitur extra diocesim. *par. 1. tr. 5. ref. 2. in fine.* Et ex Granado, quomodocunque ad diocesim suam pertineat. *p. 4. t. 4. ref. 239. §. Nota secundo.*

103. Verum his omnibus non obstantibus, puto sententiam contrariam esse prorsus tenendam, quam me citato, tenet etiam Trullench *in Decal. tom. 1. l. 1. cap. 3. dub. 4. num. 11.* & alii, quod scilicet per Bullam Cœnæ sit Episcopis revocata facultas absolvendi ab hæresi occulta, & aliis casibus in ipsa contentis. Et ratio est, quia in Bulla Cœnæ adest clausula derogatoria, Non obstantibus, & c. quæ licet sit generalis, suffici-

At contraria sententia prorsus tenenda.

tur

tur tamen ad derogandum Concilium
par. 7. tr. 2. ref. 23.

Idemque de
Prælatu Re-
gularibus
quoad suos
subditos.
Ex Privile-
gio Pii V.

104. Quoad Regulares, multi docent, eorum Prælatos posse suos subditos hæreticos occultos absolvere. Et ita docet Suarez de Relig. tom. 4. lib. 2. c. 21. numer. 10. in supra allata sententiâ, quod Episcopus possit suos. Et hoc ex privilegio Pii V. apud Bullarium, Rodriguez fol. 920. tribuente Prioribus Dominicis (ac proinde omnium Religiosorum Prælati) erga suos subditos in foro conscientiarum tantum (&) per seipsum, omnem facultatem absolvendi, & dispensandi, quam habent Episcopi vigore Trident. Quod quidem privilegium non derogatur per Bullam Cœnæ: tum quia singuli Pontifices illud & cætera Regularium privilegia confirmant, quod frustra facerent, si mox in Bulla Cœnæ essent revocari: tum etiam, quia Bulla Cœnæ non prohibentur Religiosi absolvere ratione privilegiorum, sed prætextu, hoc est, velamine falsi cujusdam privilegii. Et ita intelligenda sunt verba ejusdem Bullæ Pii V. concedendorum, & innovandorum, ut docent Sousa & alii. Adde quod Gregorius XIII. concessit Societati (& per communicationem omnibus Religionibus) ut concessionem, & privilegia ipsi concessa non censeantur revocata per Bullam Cœnæ. Quid si dicas cum Sanchez sum. tom. 2. lib. 2. cap. 11. numer. 7. in dicto privilegio Pii V. non exprimi hæresim, ac proinde non censeatur concessam Respondeo cum Suarez ubi sup. num. 10. satis exprimi, cum non excipitur. Nam quoadcunque Pontifices in generalibus indultis nolunt hæresim comprehendere, expressè illam excipiunt. Adde, quod in dicto privilegio expressè conceduntur casus concessi Episcopis in Tridentino, in quo Hæresis exprimitur. Sed præter privilegium Pii V. asserunt Patres Societatis, eorum Generalem, & Provinciales habere privilegium Gregorii XIII. absolvendi suos ab Hæresi occulta. Et hanc facultatem, ait Suarez ubi sup. l. 9. cap. 2. num.

Gregorii
XIII.

27. posse à Provinciali specialiter delegari, quamvis non generaliter, si ampliores à Generali non habeat facultatem. Eandem facultatem concessam reperies ab Alexandro VI. Prælati Minorum apud Portellium dyl. Reg. V. Hæresis, num. 2.

Et Alexan-
dri VI.

Verum, his non obstantibus negativa sententia tenenda est, & de hoc amplius non est dubitandum, stante decreto S. D. N. Urbani VIII. ann. 1628. revocante in ampla forma omnia Regularium privilegia absolvendi à casibus Bullæ Cœnæ, ut est hæresis. Unde omnia supradicta corruunt. Adde quod privilegium Gregorii XIII. habet difficultatem per aliud privilegium ejusdem Gregorii, ut adversus Peregrinum apud ipsum observat Leone tom. 2. recoll. 11. num. 209. p. 1. tract. 5. resolut. 6. & p. 3. tit. 2. resolut. 122.

Sed hæc opinio non est tenenda.
Nam Urbani VIII. omnia hæc privilegia revocavit.

104. Sed, an absolvi possit hæresis occulta virtute Jubilæi plenarii, concedentis facultatem absolvendi à casibus Bullæ Cœnæ, absolute, & absque ulla limitatione? Affirmativè respondent Peyrinis de privileg. Minim. tom. 1. const. IV. Sixti IV. §. 5. numer. 20. & alii. Et ita decilum in sacra Pœnitentiaria, & servari in praxi, testatur Filliucius tom. 1. tract. 8. cap. 10. numer. 265. Ratio est, quia, ex quo hæc quaestio agitari cœpit inter Doctores, Pontifices in nonnullis Jubilæis hæresim expressè excipiunt, ad tollendam difficultatem, unde, quando non excipiunt, signum est, velle illam concedere. part. 1. tract. 5. resolut. 1. §. respondent. Imò Bossius de Jubil. sect. 1. cas. 9. numer. 3. probabile putat, absolvi posse, etiam quando excipitur: nam intelligenda est excipi notoria; occultam enim absolvit Episcopus; & alioqui id videtur necessarium acquirendæ ab omnibus Indulgentiæ. Sed non est admittendus. Nam, si hodie stylus Romanæ Curie non admittit absolutionem hæresis occultæ virtute Jubilæi, quando non excipitur, quanto minus absolvi poterit, quando excipitur part. 5. tract. 12. resolut. 35. Imò existimo cum Suarez de fide disp. 21. sect.

An vero hæresis occulta absolvi possit per Jubilæum plenarium.

Negativè
respondet.

*Supra contra-
ria senten-
tia est proba-
bilis.*

21. *sect. 4 n. 21.* non posse absolvi, etiam si non excipiatur. Nam ita habet stylus Romanæ Curie, & declaravit Greg. XIII. apud Ricciullum *de jur. pers. l. 5. cap. 14. num. 7.* Sed prima opinio est etiam probabilis. Et ad stylum Curie responderi potest, quod fundatur in probabilitate nostræ opinionis, quæ tamen non tollit probabilitatem oppositæ. Adde etiam, quod stylus Curie variatur pro varietate Pontificum. Ad declarationem autem Gregorii, responderi potest, non esse authenticam. *p. 1. tract. 5. resol. 1. c. p. 5. tr. 12. resol. 35.*

*Vnde Con-
fessarius
hanc facul-
tatem exer-
cens secundum
Sanctum pu-
niri non po-
test.*

106. Ex his displicet Sancio *sect. dis. 44. num. 23. c. disp. 48. num. 52.* quod Vasquez in *3 p. tr. 4. dub. 19. num. 15. c. 16.* observat, nimirum, Inquisitores punire solitos Confessarios absolventes hæresim occultam virtute Jubilæi plenarii: Nam, cum tales, utantur opinione probabili, nec culpam committunt, nec pœna digni sunt, *ex l. si putatur ff. ad leg. Aquiliam. cap. satis perversum, dist. 77. c. inventum.* Sed ego id merito DD Inquisitorum arbitrio. *p. 4. tit. 8. resol. 109.*

*In articulo
periculo
mortis po-
test hæresim
absolvere
quilibet Sa-
cerdos, etiam
Superiore
presente.*

107. In articulo, aut periculo mortis, hæresim absolvere potest quilibet Confessarius. Id omnes DD. concedunt. Imò ipse puto cum Sanchez *sum. tom. 1. l. 2. cap. 13. num. 14.* id procedere etiam, si Episcopus vel Inquisitor adesset. Unde, si reus damnatus ad mortem, vulgò in capella inveniretur hæreticus, non esset petenda facultas ab Inquisitoribus, sed à quocunque Sacerdote absolvi posset: nam esset in mortis articulo constitutus non secus, ac qui ex morbo, & in mortis articulo, sicut etiam in periculo cessat omnis reservatio, & omnes Sacerdotes habent æqualem potestatem, ut diximus supra de reservatis in genere. Verum est quod Suarez *tom. 4. disp. 30. sect. 3. num. 6.* vult hæreticum ita absolutum, si supervivat; teneri adire summum Pontificem, non ut iterum absolvatur, sed ut ejus mandatis obtemperet, & hoc sub pœna reincidentie. Sed, si aliquid onus restat, dico cum Henriquez *lib. 6. cap. 10. n. 3. gloss. lit. G.* sufficere, quod talis ite-

*Sed cum onere
comparandi
coram Pon-
tifici.*

*Vel Inquisi-
tore si super-
vivat.*

rum ab Episcopo, vel Inquisitore absolvatur. Nam prior absolutio conditio- nata non obstat, quin iterum absolvi possit absolute. *part. 5. tr. 5. c. resol. 5. c. part. 13. resol. 12.*

108. Sed quid, si hæreticus sit damna- tus ad comburendum, quia moritur ne- gativus, velit tamen in foro conscientie Deo conciliari? Sanchez *sum. tom. 1. l. 3. c. 7. num. 10.* docet, talem non esse ab- solvendum propter scandalum, quia mori præsumitur hæreticus. Sed Portellius *add. ad dub. Reg. verb. sollicitare feminas, num. 24.* contrarium docet, & hæreticum à publica Confessione excusari, si- cut ceteri reus, qui negativi moriuntur. Imò magis, quanto majorem infamiam affert hæresis, quam cetera crimina. Scandalum verò cessare, quia omnes sciunt, solere reos negare, & nihilomi- nus verum sacramentaliter confiteri. Et hanc opinionem testatur in praxi servari à viris doctis, hæreticos ad patibulum comitantibus. Hanc etiam sententiam docet novissimè Mendoza *de fid. vol. 1. disp. 86. sect. 2 §. 29* & Suarez *disp. 23. sect. 2. n. 5.* contrariam docentem interpreta- tur in hoc sensu, quatenus neget absol- vendum hæreticum negativum; auctori- tatem judicis accersentis Confessari- um, &c. quia, cum non sit Ecclesie re- conciliatus, non debet juridicè tolerari. At verò, bene absolvi posse à Sacerdote auctoritate privata, quia leges consci- entie adversantur legibus fori *part. 1. tr. 5. resol. 8 §. Pro coronide c. part. 5. tract. 4. resol. 78.*

*An vero ab-
solutio dan-
da sit hære-
tico negati-
vo, jam jam
comburendus*

*Res in am-
biguo.*

*Mendoza res
solvit cum
distinctione.*

109. Extra periculum mortis non potest hæreticus absolvi, nisi à Papa, vel Inquisitore. † Vix autem con- tingere potest, ait Granado in *2. 2. contr. 1. tr. 15. disp. 16. sect. 4. numer. 18.* in quo nec Papa adiri possit nec Inquisitor, vel Episcopus, qui ex probabili sen- tentia potest hæreticum absolvere. Quod si casus contingat, & Episcopus, ac Inquisitores nolent absolvere, existi- mantes, se facultatem non habere, nec etiam ab aliquo alio absolvi posse *p. 4. p. 4. ref. 242.* Posset nihilominus hæreticus occultus, ad vitandam infamiam &c.

*Hæreticus
occultus, si
non potest
absolutionem
obtinere.*

*Poterit ad
vitandam in-
famiam ce-
lebrare con-
vitiis.*

Vel Sacerdoti inferiori confessus.

communicare, vel celebrare post actum contritionis elicitum. Si verò existimat, se non esse contritum, debere confiteri inferiori Sacerdoti, juxta doctrinam Reginaldi *1. lib. 8. c. 7. num. 84.* nam probabile est, absolvi posse, quidquid alii contradicant. Plus addit Fagundes *p. 1. l. 3. c. 12. nu. 12.* nimirum talem postquam absolutionem impetrare non potuit, nec Romam ire potest, aut mittere, communicare, & celebrare posse contritum, etiam seculo scandalo & periculo infamix. Quod an sit probabile, alii videant. Mihi enim non placet. *p. 1. t. 5. ref. 4. & p. 7. t. 2. ref. 23. §. Not.* An, qui non potest ire Romam ex perpetuo impedimento, debeat absolvi per sacerdotem, quem habere potest? negant Sanch. *in sum. l. 2. c. 13. Suar. de fide disp. 21. sect. 4.* & alii: oppositum probabilius putant, Castrus Palaus, Dicast. *de sac. to. 2. tr. 3. disp. 11. dub. 16. num. 267.* quia taliter impeditus moraliter censetur non posse ante modum absolvi; & impedimentum perpetuum reputatur pro articulo mortis, imò non tenetur petere absolutionem per literas. Valent. Azor. Sanch. Henric. & alii. *p. 11. tr. 8. mis. cell. ref. 2.*

Casus sapienter haresim secundum aliquos absolvi possunt per Bullam.

110. Sortilegium, magia, lectio librorum prohibitorum, & alia crimina contenta in primo Canone Bullæ Cœnæ, & in Edicto DD. Inquisitorum, absolvi potest Confessarius virtute Cruciatæ, quæ concedit absolutionem omnium casuum papalium, excepta haresi. Ita Henriquez *l. 6. c. 16. n. 2.* & alii: Et Filiucius *to. 1. tr. 16. c. 3. n. 49.* notat per Cruciatam casus primi Canonis Bullæ Cœnæ absolvi posse semel tantum in vita, & semel in morte: alios verò contentos in Edicto Inquisitorum, toties, quoties.

Et ab Episcopo.

111. Igitur, secundum hanc sententiam, quamvis Episcopi non possent absolvi haresim, absolvi tamen possent sortilegium, maleficium, &c. Et ita docet in terminis Homobonus *p. 1. t. 5. c. 6. g. 31.* (Ego existimo cum Granado hæreticum purè externum non incurere excommunicationem, & à quoque Confessario absolvi posse, *p. 4. t. 4. ref. 240. in fine.*) Quamvis Fernandez *Summa Diana.*

p. 3. c. 8. 16. sect. 1. n. 1. & alii dicant eos, qui non possunt absolvi ab haresi, neque absolvi, posse à sortilegio & maleficio, *par. 1. tr. 5. ref. 7.*

112. Sed quid dicendum de eo, qui vi, aut dolo fidem apud fideles exterrius negavit, sed tamen corde retinuit? Valerus *verb. Haresis, aff. 2. num. 1.* & alii dicunt, talem non incurrisse excommunicationem, & si hunc casum non sibi reservavit Episcopus à simplici Confessario absolvi posse. Quod etiam asserunt, alii non vulgares. Sed multi existimant, hunc casum esse reservatum DD. Inquisitoribus in eorum Edicto, ac proinde absque illorum auctoritate, & absque Bulla, absolvi non posse *par. 3. tit. 4. ref. 143.* Certum tamen est, non esse reservatum in Bulla Cœnæ, & ÷ seclusa reservatione Inquisitorum ÷ à quolibet Confessario absolvi posse *p. 4. tit. 4. ref. 240. in fine.*

Et negatio fidei exterrius solummodo facta à quocunque Confessario.

113. Affirmat tamen Portellius *add. ad dub. Reg. verb. sollicitare sceminas, nu. 24.* cum aliis, regulares, virtute iuorum Privilegiorum posse absolvi à casibus contentis in Edicto Inquisitorum cum suis excommunicationibus, seculis illis, qui continentur in Bulla Cœnæ. Nam in comp. Theatinorum habetur, quod omnes Confessarii approbati juxta formam Tridentini, absolvi possint quoscunque fideles ab omnibus peccatis & censuris reservatis, exceptis contentis in Bulla Cœnæ. Deinde, si Confessarii Regularium absolviunt casus Papales, multo magis absolvi poterunt reservata Inquisitoribus. Et tandem, qui excommunicatio absolvi potest à delegato Superioris ejus, qui eam tulit Regularibus verò sunt delegati Pontificis, qui est Inquisitorum superior, *part. 1. tr. 5. resolut. 8.* Vide plura de absolutione verbo, *Confessarius, & V. bulla Cruciatæ.*

Idem multi affirmant de Confessariis Regularium.

Quod probant ex privilegio.

AC, PARTICVLA.

1. **S**I duo, inter quos dictio *Ac* ponitur, & què primò, vel sine dependentia unius ab alio participant rationem illam, per quam connectuntur, accipienda erit

Particula *Ac* qui intelligatur.

E

